

Sygn. akt: I 1 C 2593/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Izabela Pisarska

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2018 r. w Gdyni na rozprawie
sprawy z powództwa (...) z siedzibą w K.

przeciwko J. P.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

Zarządzenia:

1. odnotować w rep. C.
2. Odpis doręczyć pełn. powoda i pozwanej z pouczeniem o sprzeciwie .
3. Przedłożyć z wpływem lub za 25 dni.

14.11.2018 r.

UZASADNIENIE

(Powód) (...) z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od J. P. (pozwanego) kwoty 835,12 zł oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew jak również prawidłowo poinformowany o miejscu i terminie rozprawy nie stawiał się na rozprawę.

USTALENIA FAKTYCZNE

1. W dniu 19 grudnia 2014 2015 r. między pozwanym a (...) Finanse Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z W. zawarto umowę pożyczki gotówkowej w której na 45 tygodni pożyczono mu kwotę 700 zł. Pozwany miał oddać kwotę 1.428,05 zł wraz z odsetkami i opłatami.

dowód : umowa pożyczki i regulamin k. 20v-22v,

2. W dniu 13 kwietnia 2018 r. między (...) Finanse Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z W. a powodem zawarto umowę przelewu wierzytelności.

dowód : umowa k. 9-10

OCENA DOWODÓW

1. Sąd odmówił dania wiary jako dowodowi na okoliczność przejścia na powoda uprawienia z (...) na powoda wydrukowi zatytułowanemu „załącznik nr 1” z karty 6v akt. Nie jest on podpisany przez żaden podmiot, nie jest dokumentem prywatnym, a jedynie jakimś wydrukiem.

2. Kopia „przedsądowego wezwania do zapłaty” z k. 7 nie miała znaczenia dla ustalenia stanu sprawy, bo okoliczność ta dla istnienia zobowiązania nie miała znaczenia.

ROZWAŻANIA PRAWNE

3. Podstawą do wydania wyroku zaocznego w sprawie jest zgodnie z art. 339 § 1 kpc nie stawienie się pozwanego na rozprawę albo mimo stawienia się nie branie udziału w czynnościach. Jednocześnie § 2 tego przepisu wskazuje, iż w takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości.

4. Zgodnie z art. 230 kpc, gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może te fakty uznać za przyznane.

5. Na powodzie spoczywał obowiązek udowadniania faktów i twierdzeń skoro wywodził z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

6. Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

7. Po stronie powoda zachodzi brak legitymacji procesowej. W ocenie Sądu powód nie wykazał, by w wyniku zawartej z Tempo Finanse umowy sprzedaży wierzytelności doszło do przejęcia przez powoda wierzytelności dochodzonej w niniejszym postępowaniu. Powód nie załączył wykazu zbytych wierzytelności lub oświadczenia zbywcy o zbyciu wierzytelności. Powód wskazując siebie jako następcę prawnego Tempo Finanse winien wykazać, iż faktycznie nabył przedmiotową wierzytelność. W ocenie Sądu brak zaprzeczenia przez pozwanego tej okoliczności i poprzestanie tylko na twierdzeniach powoda nie są wystarczające do uznania, iż posiada on legitymację czynną do występowania z powyższym żądaniem.

8. Dodatkowo z treści przedłożonej umowy wynika, że łączne zobowiązanie pozwanego składa się oprócz kapitału - wynagrodzenia za obsługę pożyczki w domu jako dodatkowej usługi narzucanej konsumentom w kwocie 693,45 zł. Pozwany przy otrzymaniu kwoty 700 zł był zobowiązany do spłaty kwoty 1.428,05 zł.

9. Niedozwolonymi klauzulami umownymi (tj. art. 385¹ k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy) są zapisy umowy zawarte w § 2. Sama możliwość korzystania z obsługi spłaty pożyczki w miejscu zamieszkania konsumenta jest dozwolona i została przewidziana w umowie o kredycie konsumenckim. Jednak rażąca jest wysokość wynagrodzenia za tą usługę, która wynosi połowę pożyczonej kwoty. Tak wysoka opłata stanowi dodatkowy zysk przedsiębiorcy związany z udzieleniem pożyczki, której cały koszt jest przerzucony na konsumenta.

10. Powoduje to że żądanie kwoty 835,12 zł w skład której ma wchodzić kwota :

- a) 385,35 zł kapitału pożyczki,
- b) 15,94 zł odsetek umownych i karnych liczonych od 23 kwietnia 2018 r.,
- c) 171,86 zł odsetek umownych i karnych liczonych do 1 marca 2018 r.
- d) 261,97 zł kosztów windykacji

jest niewykazane i nie do sprawdzenia przez sąd.

11. Powód nie udowodnił, że żądanie powinno być zasądzone w tej wysokości w jakiej się domaga gdyż nie wskazał jakie wpłaty zostały dokonane i jak były zaliczane, a z wysokości żądanej kwoty wynika, że zaliczono je na opłaty nienależne.

12. Wobec wskazania przez powoda daty wymagalności roszczenia na 3 listopada 2015 r. w ocenie sądu zasadnym było dokonanie oceny tego twierdzenia powoda, czy nie zostało ono sformułowane jedynie w celu uniknięcia uznania z urzędu przez Sąd, że roszczenie w stosunku do konsumenta nie może być dochodzone.

13. Powód wskazując datę wymagalności wskazał końcowy okres obowiązywania umowy jako 3 listopada 2015 r., co powodowałoby, iż pozew złożony w dniu 20 września 2018 r. przerwałby bieg terminu przedawnienia. Z treści pozwu oraz sformułowania żądania wynika, iż pozwany dokonywał wpłat na pożyczkę.

14. Z zapisu pkt V 6 umowy wynika, iż powód w przypadku wystąpienia zaległości w spłatach przekraczających dwie pełne raty ma prawo wezwać pozwanego do zapłaty, a w przypadku nieuiszczenia w wyznaczonym terminie zaległości ma prawo wypowiedzieć umowę pożyczki. Jak wynika z twierdzeń powoda pozwany znalazł się w takiej sytuacji przed zakończeniem umowy, mimo to powód nie wezwał go do zapłaty i z tego prawa nie skorzystał.

15. W niniejszej sprawie znaleźć powinien zastosowanie art. 120 § 1 zd drugie k.c. w którym ustawodawca przewidział, iż jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenia stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Zachowanie powoda, który nie wskazał że pożyczka została wypowiedziana, należy uznać za pewien wybieg mający na celu ominięcie przepisów związanych z przedawnieniem roszczeń i dążeniem do uzyskania pozytywnego rozstrzygnięcia z uwagi na bierność procesową pozwanych w tego typu sprawach na granicy nadużycia prawa. Powoduje to, iż powód (jak to czynił w sprawach kierowanych do sądu przed lipcem 2018 r.) wypowiedział umowę, jednak fakt ten zataił w celu uzyskania korzystnego rozstrzygnięcia.

16. Z tych względów Sąd oddalił powództwo na mocy art. 6 k.c.

17. O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c., obciążając nimi powoda i uznając je za uiszczone w całości.

ZARZĄDZENIE

- 1. Odnotować w kontrolce uzasadnień,
- 2. Odpis uzasadnienia doręczyć zgodnie z wnioskiem pełnomocnikowi powoda
- 3. Przedłożyć z wpływem lub za 20 dni.